

EL TEMPS

'Hakuna matata'

El govern valencià, encapçalat per Eduardo Zaplana, té un seriós problema de nervis. I encara més, pels símptomes detectats es podria tractar d'un seriós quadre psico-somàtic. La política seguida pel director general de Canal 9, Jesús Sánchez Carrascosa, és un símptoma no sols d'això, sinó que alguna cosa més no els quadra als populars. I aquest és l'èczema més visible en l'epidermis del poder valencià. Però n'hi ha d'altres.

Quan Zaplana va incomplir –sense donar cap explicació– la promesa electoral que resava: “el nomenament del director general, que ara depèn directament de la Presidència de la Generalitat, passaria a dependre del consell d'administració i alhora de les Corts Valencianes” (programa electoral *dixit*), i va col·locar a dit el seu amic Carrascosa al davant de l'ens televisiu, va posar un granet de sorra que avui ja és una bola de neu tan grossa com una allau. Situar el dèficit de Canal 9 a prop de la barrera dels quatre mil milions de pessetes al mateix temps que es prepara l'eixida per la porta privada –vegeu l'article “Ciudadà Carrascosa” en pàgines interiors– té més de nau de proveïment d'altres naus que acaben de ser posades en òrbita –Valencia Te Ve, entre d'altres– que de voluntat de “conservar una televisió feta per i per als valencians sense que aquesta siga gravosa per a les seues butxaques”. L'entrecomillat és el doble objectiu que clou el capítol “La possibilitat de privatització” del programa electoral del PP.

La política televisiva de Zaplana/Carrascosa és tan antipopular que el frau clama al cel. Una cosa sí que se'ls ha d'agrair: que tot es faça a la llum del dia i a cara descoberta. Que aquestes operacions tinguen des del primer dia nom i cognoms és una novetat. Per descarada i per transparent. Per moltíssim menys María Consuelo Reyna, directora de *Las Provincias* i esposa del director general de Canal 9, ha portat a la pira pública una

llarga col·lecció de personatges ja calcinats. Però, per què té tanta pressa Carrascosa? De què fuig? Tot no es pot saber. Però hi ha un parell de fantasmes que li són bons d'endevinar: d'un costat, unes enquestes que diuen que els seus amics perden punts; d'un altre, abomina una gestió, la pública, que l'incomoda i l'avorreix profundament.

Aquest nerviosisme és palpable en tot el Consell valencià. I això és el que fa que, segons denunciava el passat dissabte dia 9 de novembre el diari *Levante*, aquest ocultara a les Corts Valencianes la part del sondeig de Sigma Dos encarregat per la Generalitat en què es reflectia l'avantatge de 5 punts de l'alcaldeessa de València, Rita Barberà, sobre Zaplana en capacitat de lideratge i de suscitar entusiasme i de 4 punts en capacitat de judici

i en idees clares i també en la defensa dels interessos valencians. Dades que provocaren una reunió urgent del gabinet de crisi. Intentar respondre amb la desinformació un cop reconeguda la crisi existent és una tàctica que no figura en els paràmetres de cap democràcia que es vulga vantar de tal. Però continua el precedent marcat per la directora del Centre d'Investigacions Sociològiques, Pilar del Castillo, que fa algunes setmanes va fer pública la decisió d'eliminar l'apar-

tat d'intenció de vot de les enquestes perquè això contribuïa a “crispar” la societat. El nerviosisme general és palès.

Aquestes mostres –les visibles, és clar– de l'amor que el PP professa per la gestió de l'àmbit públic són força preocupants. Però encara és més preocupant que no vulguen saber què pensa la gent d'aquest menyspreu per la cosa pública i que vulguen amagar a la gent el que la mateixa gent pensa. Mostres, tot plegat, que l'únic esperit del govern del PP és el que Rita Barberà va cridar en un Mestalla ple a vessar que havia acudit a escoltar un pletòric José M. Aznar: “Felipe, *hakuna matata*”. Una política, la del “res no importa”, que tots practiquen però que paradoxalment de moment només li és rendible a l'alcaldeessa. ■

“La política televisiva del PP valencià és tan antipopular que el frau clama al cel. Una cosa li hem d'agrair: que tot es faça a la llum del dia i a cara descoberta. Que les operacions tinguen des del primer dia nom i cognoms és una novetat.”